

Oplevelser som punkttæller

Jeg har talt fugle om vinteren siden 1982 og om sommeren siden 1999. Min lokalitet er Smør- og Fedtmosen i Gladsaxe. Jeg har boet i nærheden i alle årene, og der er nok ikke en måned, hvor jeg ikke er nede og gå en tur.

Da jeg for mange år siden meldte mig i DOF og så muligheden for at blive punkttæller, tænkte jeg, at det var en god måde at være foreningsaktiv på. En koncentreret indsats en formiddag eller to om året, og et resultat, der kunne bruges til noget. Det gav mening.

Smør- og Fedtmosen er absolut ikke en 5-stjernet fuglelokalitet. Den er kendt for sine almindeligheder. Og det er dem, det er hyggeligt at følge udviklingen i.

Der er år, hvor der er 5-10 syngende nattergale, og 5-6 kærsangere. For årtier siden var der flere. Der har været en tæt bestand af lille lappedykker; den er stort set væk nu. Til gengæld er der kommet op til tre par gråstrubet lappedykker. I min tælleperiode er agerhønen forsvundet som ynglefugl sammen med bl.a. gulspurv. Jeg har kunnet følge, hvordan gransanger og rørsanger er blevet meget almindelige og løvsanger, sivsanger og broget fluesnapper er blevet sjældnere. I 1980'erne dukkede sjaggeren op med kolonier flere steder i mosen; nu er den fortrængt til villakvartererne i nærheden. Viben var en gang almindelig, så forsvandt den i 1990'erne og frem til midten af 00'erne, hvor den igen dukkede op med 2-3 ynglepar. Hvinanden er begyndt at vise sig regelmæssigt om foråret. Vi er nogle, der har sat kasser op til den, og venter på, at den tager en af dem i besiddelse.

Når der en sjælden gang dukker noget udsædvanligt op, det kan være pungmejse, græshoppesanger eller som forrige år savisanger, så kommer mosens 'fugletosser' frem, og der bliver noget at snakke om lang tid fremover. En gang til tårnenes dag havde vi lille skrigeørn, og forrige år havde jeg mosens første rovterne på ynglefugletællingen - godt nok mellem to punkter - men nok til at pulsen røg helt i vejret, jeg tabte mappen med tælleskemaer og var ved at blive kvalt i kikkertremmen.

Om vinteren er der mere stille i mosen. Der kan være store flokke af sjaggere med indslag af vindrosler, og flokke af silkehaler og stillits samt mængder af råger, krager, alliker og skader. For år tilbage var såvel fjeldvåge som blå kærhøg almindelige vintergæster, der opholdt sig uger og måneder i mosen. Det sker ikke mere. En isvinter havde vi en meget publikumsvenlig rørdrum neden for tårnet. Den trak fuglekiggere fra hele hovedstaden til. En stille dag i mosen kan kvikkes op med et besøg i den vestlige del, hvor der er en lille koloni af kernebider, og i villakvarteret, hvor jeg bor, er der 'overvintringstræ' for skovhornugler.

Jens Mortensen
Bagsværd